

NIEPRZECIWNY (3) ai

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz przeciwny).

pl N subst nieprzeciwn(e) (1). ◇ D nieprzeciwnym (1). ◇ L nieprzeciwnych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Niesprzeczny, zgadzający się, nie sprzeciwiający się [komu; w tym: sobie (1)] (3) : Ciąło Chryśtułowe
ieft ná práwicy v Oycá/ y ieft ná ołtarzu/ y nie przeciwne to łobie ártykuły *SkarKaz* Oooob.*

*Wyrażenie: »namniej nieprzeciwny« (2): Przełtáwác tedy wierni Boży máią ná niewielu
Ceremoniách łkromnych/ vcźciwych nie wydworknych ále prołtych á łłowu Bożemu namniey nie
przećiwnych. *WujJudConf* 207v; ktorzy [odszczępieńcy] tego [prawa *Starego Testamentu*] náciągáią
przećiw świętym y powłzechnym náukom y wstáwom Apółtołłkim ábo y kościelnym/ łłowu Bożemu
namniey nieprzećiwnym *WujNT* 64.*

Synonim: zgodny.

Cf PRZECIWNY